De Plechtige Liga en Verbond

DE PLECHTIGE LIGA EN HET VERBOND VOOR DE HERVORMING EN VERDEDIGING VAN DE GODSDIENST, DE EER EN HET GELUK VAN DE KONING, EN DE VREDE EN VEILIGHEID VAN DE DRIE KONINKRIJKEN SCHOTLAND, ENGELAND EN IERLAND.

Verscheidene malen aangenomen en ondertekend door koning Karel II, en door alle standen van genoemde drie koninkrijken.

MET EEN ACTE VAN DE GENERALE ASSEMBLEE VAN 1643 EN EEN WET VAN HET PARLEMENT VAN 1644, DIE GENOEMDE LIGA EN VERBOND BEKRACHTIGEN EN GOEDKEUREN.

Jeremia 50:5 *Komt, en laat ons ons bij de HEERE voegen met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten.*

Spreuken 25:5 *Doe de goddeloze weg van voor het aangezicht des konings, zo zal zijn troon door gerechtigheid bevestigd worden.*

2 Kronieken 15:15 *En gans Juda verblijdde zich over die eed; want zij hadden gezworen met hun ganse hart.*

Gal. 3:15 *Hoewel het niet meer is dan een verbond van mensen, zo het bevestigd is, doet het niemand te niet, of niemand doet daartoe.*

Assemblee te EDINBURGH, 17 augustus 1643. Zitting 14. Goedkeuring door de Generale Assemblee van DE PLECHTIGE LIGA EN HET VERBOND.

DE ASSEMBLEE, die aan een door hen aangestelde Commissie had opgedragen zich te verenigen met de Commissie van de Eerbiedwaardige Conventie van de Staten, en de Gecommitteerden van de Eerbiedwaardige Huizen van het Parlement van Engeland, om de koninkrijken tot een nauwere aaneensluiting en eenheid te brengen, ontving van genoemde Commissies het hierna vermelde Verbond, als resultaat van hun beraadslagingen: en dit, zoals een zaak van zo openbaar belang en zo diepe betekenis vereist, in hun ernstigste overweging genomen hebbend, hebben zij, met heel hun hart, en met het begin van de gevoelens van die blijdschap, die zij in grote mate ondervonden bij de vernieuwing van het Nationale Verbond van deze kerk en dit koninkrijk, allen met één stem hetzelfde goedgekeurd en aanvaard, als het krachtigste middel, door de zegen van GOD, om de ware protestantse godsdienst met

volkomen vrede in de gebieden van zijne majesteit te vestigen en te bewaren, en deze naar andere naties te verbreiden, en om de troon van zijne majesteit voor alle eeuwen en geslachten te bevestigen. En daarom bevelen zij, met hun beste genegenheid, hetzelfde aan bij de Eerbiedwaardige Conventie van de Staten, opdat het, door hen onderzocht en goedgekeurd zijnde, met alle spoed naar het koninkrijk Engeland gezonden kan worden, opdat het, daar ontvangen en goedgekeurd zijnde, met openbare vernedering, en alle godsdienstige en passende plechtigheid, gezworen en ondertekend kan worden door alle ware belijders van de gereformeerde godsdienst, en alle goede onderdanen van zijne majesteit in beide koninkrijken.

A. JOHNSTOUN.

KAREL I. Parl. 3. Zitting 1. Wet 5. Acte betreffende de bekrachtiging van de bijeenroeping van de Conventie, de bekrachtiging van de Liga en het Verbond, de artikelen van het Verdrag tussen de Koninkrijken Schotland en Engeland, en de overige acten van de Conventie van de Staten en haar Comité.

TE EDINBURGH, 15 juli 1644.

DE STATEN VAN HET PARLEMENT, thans bijeen krachtens de laatste acte van het laatste Parlement, gehouden door Zijne Majesteit, en de drie Staten, in het jaar 1641, overwegende, dat de Heren van de Geheime Raad van Zijne Majesteit, en de Gecommitteerden tot behoud van de artikelen van het verdrag, in overeenstemming met hun belangen en het vertrouwen hun door Zijne Majesteit en de Staten van het Parlement toevertrouwd, alle middelen hebben aangewend, door smeekschriften, protesten en het zenden van gecommitteerden, om de vrede van dit koninkrijk te verzekeren en de betreurenswaardige verdeeldheden tussen Zijne Majesteit en zijn onderdanen in Engeland weg te nemen, op de wijze die het meest kan dienen tot eer van Zijne Majesteit en het welzijn van beide koninkrijken; en hun nederige en gehoorzame inspanningen voor zulke goede doeleinden vruchteloos zijn gebleken, en hun aanbod van bemiddeling en voorspraak door Zijne Majesteit is afgewezen; en daarom, bevindend dat het gewicht en de moeilijkheid van de zaken, en de last die op hen rust, groter is dan zij kunnen dragen, kwamen zij daarom bijeen, in de maand mei 1643, samen met de Gecommitteerden voor de gemeenschappelijke lasten, opdat, door gezamenlijk overleg, hierover enig besluit genomen zou worden; en met betrekking tot het dreigende gevaar voor de ware protestantse religie, de eer van Zijne Majesteit en de vrede van deze koninkrijken, door de menigte papisten en hun aanhangers gewapend in Engeland en Ierland, en van vele andere openbare en gewichtige zaken, die geen uitstel konden dulden, en die de raad van het vertegenwoordigend lichaam van het koninkrijk vereisten, benoemden zij en lieten zij een bijeenkomst van de Conventie van de Staten bijeenroepen (Zijne Majesteit had eerder hun nederige verzoeken om een Parlement afgewezen) tegen de volgende 22e juni. Deze zitting werd talrijk bijgewoond door de Edelen, gecommitteerden van de graafschappen en steden, en bevindend dat deze gevaren tegen deze Kerk en Staat bleven toenemen, besloten zij, na ernstige beraadslaging en overleg van de Generale Assemblee, en de gezamenlijke instemming van de door het Parlement van Engeland

gemachtigde Gecommitteerden, dat een van de voornaamste geneesmiddelen om deze en soortgelijke andere gevaren te voorkomen, om de religie, en beide koninkrijken, van ondergang en verwoesting te bewaren, en om de vrede te bevorderen, was dat beide koninkrijken, voor deze doeleinden, een Verbond zouden aangaan; hetwelk werd opgesteld, en blijmoedig omhelsd en toegestaan. En eindelijk werd een verdrag tussen beide koninkrijken overeengekomen, met betrekking tot genoemd Verbond, en werd door het koninkrijk Engeland de bijstand van dit koninkrijk gevraagd, ter vervulling van de daarin uitgedrukte doeleinden: En daar de Staten nog steeds verlangden alle goede middelen te gebruiken, opdat er, zonder verdere bloedvergieting, een gezegende bevrediging zou kunnen zijn tussen Zijne Majesteit en zijn onderdanen, die kan strekken tot het welzijn van de religie, de ware eer en veiligheid van Zijne Majesteit, en het geluk van zijn volk, gaven zij daarom de opdracht aan John, Graaf van Loudoun, Lord Kanselier, Lord Maitland, Lord Waristoun, en de heer Robert Barclay, om zich naar Engeland te begeven en de verwezenlijking van deze doeleinden, vervat in het verdragsverbond, te bewerkstelligen, overeenkomstig hun instructies.

En genoemde Staten, na de bovengeschreven handelingen in overweging te hebben genomen, bevinden en verklaren dat de Heren van de Raad en bewaarders van de vrede zich gedroegen als getrouwe raadslieden, loyale onderdanen en goede patriotten, door hun nederige pogingen aan te bieden tot wegneming van de onenigheden tussen Zijne Majesteit en zijn onderdanen, en door de Gecommitteerden voor de gemeenschappelijke lasten bijeen te roepen en, door gezamenlijk overleg, de laatste bijeenkomst van de Conventie aan te wijzen, waarin zij getoond hebben te beantwoorden aan de plicht van hun ambten en het aan hen toevertrouwde vertrouwen; en bekrachtigen en keuren daarom al hun handelingen daarin goed, en verklaren dat genoemde Conventie wettig bijeengeroepen was, en ook volledig en vrij in zichzelf, samengesteld uit al haar leden, zoals enige Conventie ooit is geweest; en bekrachtigen en keuren de verscheidene akten goed die door hen, of hun comité, verricht zijn om het Verbond op te leggen. En ook, genoemde staten van het Parlement (doch zonder afbreuk te doen aan de voorgaande punten, en aan de bovengenoemde algemene bekrachtiging) bekrachtigen, keuren goed en bevestigen de genoemde wederzijdse Liga en Verbond, betreffende de hervorming en verdediging van de religie, de eer en het geluk van de Koning, en de vrede en veiligheid van de drie koninkrijken Schotland, Engeland en Ierland; samen met de akten van de Kerk en van de Staat die genoemde Liga en Verbond bekrachtigen; samen ook met de genoemde artikelen van het verdrag, overeengekomen tussen genoemde Gecommitteerden van de Conventie van de Staten van Schotland en de Gecommitteerden van beide Huizen van het Parlement van Engeland, betreffende genoemde Plechtige Liga en Verbond. En genoemde Staten gelasten dat diezelfde akten, met de hierboven gespecificeerde Liga en het Verbond, de akten die deze bekrachtigen, en de bovengenoemde artikelen van het verdrag, de volle kracht en het gezag zullen hebben van volmaakte wetten en akten van het Parlement, en door alle onderdanen van Zijne Majesteit nageleefd zullen worden, overeenkomstig hun respectieve strekking. Waarvan de Liga en het Verbond de volgende inhoud hebben:

Voorwoord

DE PLECHTIGE LIGA EN HET PLECHTIG VERBOND,

voor de hervorming en de verdediging van de religie, de eer en het geluk van de Koning, en de vrede en veiligheid van de drie koninkrijken Schotland, Engeland en Ierland; overeengekomen door de Gecommitteerden van het Parlement en de Assemblée van Godgeleerden in Engeland, met de Gecommitteerden van de Conventie van Staten en de Generale Assemblée van de Kerk van Schotland; goedgekeurd door de Generale Assemblée van de Kerk van Schotland, en door beide Huizen van het Parlement, en de Assemblée van Godgeleerden in Engeland, en door hen aangenomen en ondertekend, in het jaar 1643; en vervolgens, bij dezelfde autoriteit, aangenomen en ondertekend door alle rangen in Schotland en Engeland in datzelfde jaar; en geratificeerd bij akte van het Schotse Parlement, in het jaar 1644 (en opnieuw vernieuwd in Schotland, met een erkenning van zonden en verbintenissen tot plichten, door alle rangen, in het jaar 1648, en door het Parlement in 1649; en aangenomen en ondertekend door Koning Karel II, te Spey, op 23 juni 1650; en te Scoon, op 1 januari 1651).

Wij, edelen, baronnen, ridders, landedelen, burgers, poorters, dienaren van het Evangelie, en gewone lieden van elke rang, in de koninkrijken Schotland, Engeland en Ierland, door de voorzienigheid van GOD levend onder één koning, en van één en dezelfde gereformeerde religie zijnde, met voor ogen de heerlijkheid van God, en de voortgang van het koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker JEZUS CHRISTUS, de eer en het geluk van de majesteit van de koning en zijn nageslacht, en de ware openbare vrijheid, veiligheid en vrede van het koninkrijk, waarin ook de particuliere staat en toestand van ieder mens begrepen is: en gedenkend de verraderlijke en bloedige komplotten, samenzweringen, pogingen en praktijken van de vijanden van GOD, tegen de ware religie en haar belijders in alle plaatsen, inzonderheid in deze drie koninkrijken, sedert de hervorming van de religie; en hoezeer zij laatstelijk en op dit ogenblik hun woede, macht en aanmatiging hebben doen toenemen en uitgeoefend, waarvan de deerniswekkende staat van de Kerk en het koninkrijk van Ierland, de benarde staat van de Kerk en het koninkrijk van Engeland, en de gevaarlijke staat van de Kerk en het koninkrijk van Schotland, thans openlijke en tegenwoordige getuigen zijn: nu eindelijk (na andere middelen van smeking, protest en lijden), om onszelf en onze religie van de gehele ondergang en verwoesting te bewaren, naar de prijzenswaardige gewoonte van deze koninkrijken in vroegere tijden, en het voorbeeld van Gods volk in andere naties, hebben wij, na rijp beraad, besloten en vastgesteld om een wederzijdse en plechtige Liga en Verbond aan te gaan, waarin wij allen tezamen ondertekenen, en ieder van ons voor zichzelf, met onze handen opgeheven tot de Allerhoogste GOD, zweren,

I - De verdediging van de ware religie

Dat wij oprecht, wezenlijk en standvastig zullen streven, door de genade GODS, in onze onderscheiden plaatsen en roepingen, naar het behoud van de gereformeerde

religie in de Kerk van Schotland, in leer, eredienst, tucht en regering, tegen onze gemeenschappelijke vijanden; de hervorming van de religie in de koninkrijken Engeland en Ierland, in leer, eredienst, tucht en regering, overeenkomstig het Woord van GOD, en het voorbeeld van de beste gereformeerde Kerken; en zullen streven om de Kerken van GOD in de drie koninkrijken te brengen tot de nauwste verbondenheid en eenvormigheid in religie, Geloofsbelijdenis, Kerkregering, Directorium voor de eredienst en Catechisatie; opdat wij, en ons nageslacht na ons, als broeders mogen leven in geloof en liefde, en de Heere Zich moge verlustigen in het wonen in ons midden.

II - De uitroeiing van de dwaling

Dat wij eveneens, zonder aanzien des persoons, zullen streven naar de uitroeiing van het pausdom, de prelatuur (dat wil zeggen: het kerkelijk bestuur door aartsbisschoppen, bisschoppen, hun kanselarijën en commissarissen, dekens en kapittels, aartsdiakens, en alle andere kerkelijke ambtsdragers die van deze hiërarchie afhankelijk zijn), het bijgeloof, de ketterij, het schisma, de goddeloosheid, en al hetgeen bevonden wordt strijdig te zijn met de gezonde leer en de kracht der godzaligheid; opdat wij niet deelachtig worden aan de zonden van andere mensen, en het gevaar lopen hun plagen te ontvangen; en opdat de Heere één moge zijn, en Zijn naam één, in de drie koninkrijken.

III - De trouw aan de burgerlijke overheid

Met dezelfde oprechtheid, wezenlijkheid en standvastigheid, zullen wij ons in onze onderscheiden roepingen inspannen, met onze goederen en ons leven, om onderling de rechten en voorrechten van de Parlementen, en de vrijheden van de koninkrijken te bewaren; en de persoon en de autoriteit van de majesteit des konings te bewaren en te verdedigen, in de bewaring en verdediging van de ware religie en de vrijheden der koninkrijken; opdat de wereld met onze gewetens moge getuigen van onze trouw, en dat wij geen andere gedachten of bedoelingen hebben om de rechtmatige macht en grootheid van zijne majesteit te verminderen.

IV - De vervolging van de oproermakers

Ook zullen wij ons met alle getrouwheid inspannen om allen te ontdekken die brandstichters, kwaadwilligen of kwade werktuigen zijn geweest of zijn, die de hervorming van de religie belemmeren, die de koning van zijn volk scheiden, of het ene koninkrijk van het andere, of die enige factie of partij onder het volk teweegbrengen, tegen deze Liga en dit Verbond; opdat zij onderworpen worden aan openbaar berecht en een gepaste straf ontvangen, naar de mate van hun misdaden het vereist of verdient, of naar het de hoogste rechtscolleges van beide koninkrijken respectievelijk, of andere die daartoe van hen macht ontvangen, gepast zullen

oordelen.

V - Het behoud van de vrede en eenheid

En overwegende dat het geluk van een gezegende vrede tussen deze koninkrijken, in vroegere tijden aan onze voorouders geweigerd, ons door de goede voorzienigheid GODS is toegekend, en onlangs door beide Parlementen is besloten en vastgesteld; zullen wij, ieder naar zijn plaats en belang, ons inspannen opdat zij verenigd mogen blijven in een vaste vrede en eenheid voor alle nageslacht; en opdat aan de moedwillige tegenstanders daarvan recht gedaan worde, op de wijze uitgedrukt in het voorgaande artikel.

VI - Het oprechte verlangen naar een hervorming

Ook zullen wij, overeenkomstig onze plaatsen en roepingen, in deze gemeenschappelijke zaak van religie, vrijheid en vrede der koninkrijken, allen helpen en verdedigen die deze Liga en dit Verbond aangaan, in het onderhouden en nastreven daarvan; en wij zullen niet toelaten dat wij, direct of indirect, door enige samenspanning, overreding of verschrikking, verdeeld of teruggetrokken worden van deze gezegende unie en verbondenheid, hetzij om over te lopen naar de tegenpartij, of om ons over te geven aan een verfoeilijke onverschilligheid of neutraliteit in deze zaak, die zozeer de heerlijkheid Gods, het welzijn van het koninkrijk en de eer des konings aangaat; maar wij zullen, al de dagen van ons leven, ijverig en standvastig daarin voortgaan tegen alle tegenstand, en dezelve bevorderen, naar ons vermogen, tegen alle hinderpalen en beletselen die er mogen zijn; en hetgeen wij zelf niet kunnen onderdrukken of te boven komen, zullen wij openbaren en bekendmaken, opdat het tijdig verhinderd of weggenomen moge worden: dit alles zullen wij doen als in de tegenwoordigheid van God.

En, aangezien deze koninkrijken schuldig zijn aan vele zonden en tergingen tegen GOD, en Zijn Zoon JEZUS CHRISTUS, zoals maar al te zeer blijkt uit onze tegenwoordige benauwdheden en gevaren, de vrucht daarvan; belijden en verklaren wij, voor GOD en de wereld, ons ongeveinsd verlangen om verootmoedigd te worden over onze eigen zonden, en over de zonden van deze koninkrijken; inzonderheid dat wij niet gewaardeerd hebben, zoals wij behoorden, het onschatbare voordeel van het Evangelie; dat wij niet gearbeid hebben voor de zuiverheid en de kracht daarvan; en dat wij ons niet ingespannen hebben om Christus in onze harten te ontvangen, noch om waardiglijk van Hem te wandelen in ons leven; welke de oorzaken zijn van andere zonden en overtredingen die zozeer onder ons overvloedig zijn: en ons ware en oprechte voornemen, verlangen en streven, voor onszelf, en voor allen onder onze macht en zorg, zowel in het openbaar als in het bijzonder, in alle plichten die wij aan GOD en de mensen verschuldigd zijn, om ons leven te verbeteren, en ieder de ander voor te gaan in het voorbeeld van een ware hervorming; opdat de Heere zijn toorn en sterke gramschap moge afwenden, en deze Kerken en

koninkrijken in waarheid en vrede moge bevestigen. En dit Verbond doen wij in de tegenwoordigheid van GOD DE ALLERHOOGSTE, de Doorzoeker van alle harten, met het ware voornemen het te volbrengen, zoals wij zullen antwoorden op die grote dag, wanneer de geheimen van alle harten geopenbaard zullen worden; zeer ootmoedig de Heere smekend dat Hij ons met Zijn HEILIGE GEEST tot dit doel wil versterken, en onze verlangens en ondernemingen wil zegenen met zulk een goede uitkomst, dat het de bevrijding en veiligheid van Zijn volk moge zijn, en de aanmoediging voor andere Christelijke Kerken, die zuchten onder, of in gevaar verkeren van het juk der antichristelijke tirannie, om zich te verenigen in hetzelfde of een soortgelijke verbond en verbintenis, tot heerlijkheid GODS, de uitbreiding van het koninkrijk van JEZUS CHRISTUS, en de vrede en gerustheid van de Christelijke koninkrijken en gemenebesten.

Vermaning tot het aannemen van de Liga en Verbond (1644)

Indien de kracht van de religie of het gezonde verstand, indien de trouw aan de Koning en de piëteit jegens hun vaderland, of de liefde tot zichzelf en de natuurlijke genegenheid voor hun nageslacht, indien het voorbeeld van mannen die door een diep besef van dit alles getroffen zijn, of de buitengewone voorspoed die God hun daarop heeft gegeven, een in verwarring gestort en bloedend overblijfsel kan wekken om het soevereine en enige middel tot zijn herstel te omhelzen, dan kan er geen twijfel bestaan of deze Plechtige Liga en Verbond zal, waar zij ook wordt aangeboden, een volk vinden dat bereid is haar met alle blijmoedigheid en plichtsbesef te ontvangen.

En al werd dit Verbond het Koninkrijk niet aanbevolen door de eenparige aanmoediging van de Achtbare Huizen van het Parlement, de Vergadering der Godgeleerden, de vermaarde Stad Londen, een menigte andere personen van aanzienlijke rang en stand in deze Natie, en het gehele lichaam van Schotland, die het allen gewillig hebben gezworen en ondertekend, zich verblijdend over de eed, die de Hemel reeds zo genadig heeft bekrachtigd door de raadslagen van de Vijand te verijdelen en zijn macht meer dan ooit te breken; toch gaat het uit in zijn eigen kracht, met zo overtuigend bewijs van billijkheid, Waarheid en Gerechtigheid, dat het in allen (die niet moedwillig onwetend of jammerlijk verleid zijn) vurige genegenheden kan wekken om zich met hun Broeders in deze gelukkige Band te verenigen, om een einde te maken aan de tegenwoordige ellenden, en om zowel Koning als Koninkrijk te redden van de volslagen ondergang waaraan nu zo krachtig en openlijk wordt gewerkt door de paapse factie en door zulken die betoverd en verdwaasd zijn door dat adderengebroed en bloeddorstig geslacht.

Want wat staat er toch in dit Verbond dat niet naar de substantie óf uitgedrukt óf klaarblijkelijk begrepen was in die plechtige Protestatie van 5 mei 1641, waardoor het gehele Koninkrijk tot op deze dag verbonden is? Waarvan de zondige verwaarlozing (zoals wij terecht mogen vrezen) een sluis te meer opent om al deze

rampen over het Koninkrijk te laten binnenstromen, en het de noodzaak oplegt het verbond te vernieuwen en dit aan te gaan.

Indien men zegt dat de uitroeiing van de prelatuur, namelijk van de gehele hiërarchische regering (die tot nog toe krachtens de bekende wetten van het Koninkrijk bestaat), nieuw en ongeoorloofd is: dan zal het aan alle onpartijdige verstanden blijken dat zij (hoewel nieuw) niet alleen geoorloofd maar noodzakelijk is, indien zij bedenken (om te zwijgen van wat sommigen zeggen, dat deze regering nooit door enige wetten van dit Koninkrijk formeel is ingesteld) dat haar het eigenlijke leven en de ziel reeds ontnomen zijn door een wet die in dit tegenwoordige Parlement is aangenomen, zodat (gelijk het lijk van Izebel, waarvan niet meer overbleef dan de schedel, de voeten en de palmen van haar handen) er van rechtsmacht niets overblijft dan wat bij hen op louter gedogen berust en vrijwillig is bij hen die zich aan hen onderwerpen; dat hun gehele regering op zijn best slechts een menselijke instelling is, en wel een die door beide Huizen van het Parlement (waarin het oordeel van het gehele Koninkrijk begrepen en uitgesproken is) bevonden en geoordeeld is niet alleen zeer nadelig te zijn voor de burgerlijke Staat, maar ook een grote hindernis voor de volkomen hervorming van de religie; ja, wie weet niet dat zij daarvan al te zeer een vijand is, en verderfelijk voor de kracht der godzaligheid en voor de zuivere bediening van de inzettingen van Christus: hetgeen de welgezinden, bijna in het gehele Koninkrijk, reeds lang geleden heeft bewogen dit Parlement bij verzoekschrift te vragen (zoals reeds eerder begeerd was, zelfs onder de regering van Koningin Elizabeth en van Koning Jacobus) om de algehele afschaffing daarvan. Ook wordt niemand hierdoor verplicht enig geweld aan hun personen te doen, maar alleen om in zijn plaats en roeping op wettige wijze naar hun uitroeiing te streven.

En wat betreft die geestelijken die voorgeven dat zij (boven alle anderen) zich niet door een verbond kunnen verplichten die regering uit te roeien, omdat zij (zoals zij zeggen) een plechtige eed hebben afgelegd om de bisschoppen te gehoorzamen in licitis et honestis: zij kunnen, als zij willen, weten dat zij die gehoorzaamheid hebben gezworen aan de wetten van het land, daardoor niet verhinderd worden met alle wettige middelen naar de afschaffing van die wetten te streven, wanneer zij ongeschikt of schadelijk blijken. En mocht er toch enige eed gevonden worden, door enige dienaren of anderen afgelegd, die niet gerechtvaardigd is door de wetten van God en van het land, dan moeten zij in dit geval zichzelf en anderen leren dat zulke eden om bekering vragen, niet om halsstarrig volharden daarin.

Indien men aanvoert dat dit Verbond in strijd is met de Eed van Supremacie en de Eed van Trouw, dan kan niets verder van de waarheid zijn: want dit Verbond bindt allen, en verplicht hen des te sterker, de persoon en de autoriteit van de majesteit des konings te bewaren en te verdedigen, in de bewaring en verdediging van de ware religie en de vrijheden der koninkrijken.

Dat bezwaar, dat dit geschiedt zonder de toestemming van de Koning, zal spoedig weggenomen zijn, indien men bedenkt dat de voornoemde Protestatie van de vijfde mei op dezelfde wijze door beide Huizen werd aangenomen en uitgevoerd, en daarna

(op bevel van één Huis alleen) naar het gehele Koninkrijk werd uitgezonden, zonder dat Zijne Majesteit daartegen bezwaar maakte of het afleggen ervan op enige wijze tegenhield, hoewel hij toen in persoon te Whitehall verbleef.

Ezra 10. Neh. 9.Zo brachten Ezra en Nehemia het gehele volk in een verbond, zonder enige bijzondere opdracht van de Perzische vorsten (toen hun soevereinen) om dit te doen, hoewel zij geen vrije onderdanen waren, maar vazallen, en een van hen de huisdienaar van Artaxerxes, Neh. 1. die toen door verovering ook koning van Juda was.

Ook is deze leer of praktijk door de vorsten die op de Engelse troon hebben gezeten niet voor oproerig of ongeoorloofd gehouden, maar gerechtvaardigd en verdedigd door Koningin Elizabeth, zaliger gedachtenis, met besteding van veel schatten en edel bloed, in de Verenigde Provinciën der Nederlanden, die zich niet alleen zonder, maar tegen het onrechtvaardige geweld van Filips van Spanje hadden verbonden; Koning Jacobus trad zo ver in haar voetstappen dat hij hun unie goedkeurde en met hen als vrije Staten een bondgenootschap sloot; hetgeen door Zijne thans regerende Majesteit tot op deze dag wordt voortgezet, die, zowel door zijn expeditie tot ontzet van La Rochelle in Frankrijk als door zijn nauw bondgenootschap met de Prins van Oranje en de Staten-Generaal, ondanks alle aandringen van Spanje in tegengestelde zin, er zijn zegel aan heeft gehecht dat alles wat door zijn koninklijke voorvaderen was gedaan tot onderhoud van hen die zich aldus hadden verplicht en verbonden, rechtvaardig en geoorloofd was.

En wat zou er geworden zijn van de religie, de wetten en de vrijheden van onze zusternatie Schotland, indien zij niet bij het begin van de jongste beroeringen aldaar zulk een plechtige Liga en Verbond waren aangegaan? Welke weg weliswaar aanvankelijk door de paapse en prelatische intriganten aan Zijne Majesteit werd voorgesteld als een misdrijf van de zwaarste aard, dat terecht tuchtiging verdiende door de woede van een machtig leger; maar toen de zaak daarna in koelen bloede werd besproken, eerst door gecommitteerden van beide koninkrijken en daarna hier in het openbaar Parlement (toen allen uit beide Huizen die nu te Oxford aan de zijde van de Koning staan in het Parlement aanwezig waren en daarin hun stem uitbrachten), werd door de Koning in het Parlement bevonden, geoordeeld en verklaard dat onze dierbare Broeders van Schotland niets anders hadden gedaan dan wat trouwe en gehoorzame onderdanen betaamde; en zij werden daarop bij akte van het Parlement openlijk in ere hersteld in alle kerken van dit Koninkrijk waar zij belasterd waren.

Daarom, al mogen sommige mensen, geblinddoekt en verblind door de kunstgrepen van die jezuïtische intriganten, die lang hebben samengezworen om onze religie te offeren aan de afgoderij van Rome, onze wetten, vrijheden en personen aan willekeurige slavernij, en onze bezittingen aan hun onverzadelijke hebzucht, wellicht afgeschrikt en verbijsterd worden door hoogmoedige dreigementen en verklaringen, die op de vleugels van de Koninklijke Naam en het Koninklijk aanzien (nu gevangengenomen en geprostitueerd om al hun lusten te dienen) heen en weer vliegen, om allen die dit Verbond aannemen tot rebellen en verraders te verklaren;

laat toch geen trouw Engels hart bevreesd zijn zich met onze Broeders van alle drie de koninkrijken te verenigen in deze plechtige Liga, zoals eertijds de mannen van Israël (hoewel onder een andere koning) deden met de mannen van Juda, 2 Kron. 30. op de uitnodiging van Hizkia.

Wat nood, al lasteren en dreigen die tongen die door de hel in brand gestoken zijn? Die God, Die het behaagde de onschuld van Mordechai en de Joden aan het licht te brengen tegen al de boosaardige lasteringen van de goddeloze Haman bij zijn en hun soeverein, zodat al zijn samenzweren niets anders uitwerkte dan dit, Est. 9. dat, toen het gebod en het bevel van de koning op het punt stond ten uitvoer gebracht te worden, en de vijanden der Joden hoopten over hen te heersen, het in het tegendeel werd veranderd; en de Joden heersten over hen die hen haatten, en sloegen de hand aan zulken die hun kwaad zochten, zodat niemand tegen hen kon bestaan; en diezelfde God, Die Zich nog als het ware gisteren verwaardigde die donkere wolken en nevelen te verdrijven en te verstrooien die dat trouwe en godsdienstige Koninkrijk Schotland overschaduwden, en hun gerechtigheid zo helder te doen schijnen als de zon op de middag, voor de ogen zelf van hun grootste vijanden, zal zonder twijfel bijstaan allen die met eenvoudigheid des harten, en een behoorlijk besef van hun eigen zonden en van de noodzaak van hervorming, nu een eeuwig verbond met de Heere zullen aangaan, dat nooit vergeten zal worden, om een einde te maken aan al die ongelukkige en onnatuurlijke breuken tussen de Koning en hen die in het land getrouw zijn; en Hij zal hun gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken, tot schrik en verwarring van die mannen des bloeds, de verbonden vijanden van God en de Koning, die lang hebben samengespannen en nu het uitschot en schuim van vele koninkrijken bijeengeschraapt hebben, om al de heerlijkheid, eer en vrijheid van deze Natie te begraven in het eeuwige graf van schande en verderf.

Die Veneris 9. Februar. 1643.

Een Vermaning aangaande het aannemen van de Plechtige Liga en Verbond, en tot het wegnemen van zulke bezwaren als bij het aannemen ervan kunnen rijzen, werd heden voor de eerste en tweede maal gelezen; en bij stemming over de vraag goedgekeurd, en er werd bevolen dat zij terstond gedrukt zou worden.

H. Elsynge Cler. Parl. D. Com.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/nl/correo